

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφετα : Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
16—31 ΜΑΪΟΥ 1946

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
"Ετος 13' άρ. φύλ. 18 (112)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΕΓΑΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ—Η ΟΙΚΟΝ. ΕΞΑΘΛΙΩΣΙΣ ΤΟΥ
Η ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΟΥ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν 23 Μαρτίου 1946 ἔλαβε χώραν ἡ ἐτήσια τακτικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς με θέμα «τὰ πεπραγμένα τοῦ ἔτους 1945». Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κ. Γ. Πεσματζόγλου ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κω ν. Ἀποστολόπουλος, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Μέτοχοι,

Εἰς τὴν προηγούμενῃ Συνέλευσιν εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ με ἀκούσητε ἐκδέτοντα, ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἴδιον ἐπὶ δύο κυρίως ζητημάτων, ἢτοι τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς εἰσδοχῆς εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον δύο ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἐκάτερον τῶν ζητημάτων τούτων δὲν ἀνεῖρε μέχρι τοῦδε τὴν λύσιν του. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς δὲ μοῦ ἐπιτρέψητε, Κύριοι Μέτοχοι, νὰ εἶπω τὰ ἑξῆς:

Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν κατὰκειται ὁ τόπος εἰς συντρίμμα ἐξ αἰτίας μίᾳς ἀνιστορήτου, ἰδῶς μάλιστα διὰ τὸν πτωχὸν τόπον μας, κατοχῆς, τῆς ἐπὶ τετραετίαν ἀποστραγγίσεως τῶν εἰς ἀγαθὰ ἀποθεμάτων τῆς χώρας καὶ τῆς τελείας καταστροφῆς τῶν πενιχρῶν ἐξοπλιστικῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς ζωῆς ἐν γένει, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα δὲ ἔδει, ὡς ἀπὸ συνδήματος καὶ διὰ σταυροφορίας, νὰ ἦσαν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ μετώπου τῆς ἀνοικοδομησεως, τῆς δημιουργίας καὶ τῆς παραγωγῆς, ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα καὶ διὰ τεχνικῶν ἀκόμη οικονομικῶν μέσων,

διαπιστοῦται δυστυχῶς ὅτι αἱ κυριώτεροι καὶ αἱ πλέον ἀπαραίτητοι ἀρτηρίαι τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος διὰ τὴν ζωὴν τῆς χώρας λειτουργοῦν ἄτονα καὶ ἀσθενικὰ.

Καὶ αἱ ἀρτηρίαι αὗται εἶναι αἱ Τράπεζαι, τῶν ὁποίων αἱ ὑπηρεσίαι, τὸ δίκτυον καὶ τὸ ἔμπειρον Προσωπικὸν δὲν ἐτέθη πλήρως εἰς τὴν διάθεσιν τῆς μεγάλης αὐτῆς μεταπολεμικῆς ἐθνικῆς προσαπείρας.

Ἀναγνωρίζομεν τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων.

Δὲν εἶναι ὅμως πάντοτε αὗται αἱ ὁποῖαι παρακλύουσι τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως. Τὰς περιστάσεις καὶ τὰς δυσχερείας ἀκόμη, τὰς ἀντιμετωπίζει ἡ ἡγεσία τοῦ τόπου, ἢ ὁποῖα ἐν προκειμένῳ κατὰ τὴν κοινὴν ὄλιν ἀντίληψιν δὲν ἐπέτυχε καὶ ἡ μὴ ἐπιτυχία τῆς δυστυχῆς ἐπέδρασε καὶ ἐπιδρᾷ ἀποσυνθετικῶς εἰς τὴν κοινωνικὴν πειθαρχίαν καὶ ἀφίνει βαθεῖα τὰ ἴχνη τῶν δυσμενῶν αὐτῶν ἐπιδράσεων τῆς—ἐν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ μέχρι τοῦδε καθυστέρησις τῆς παραγωγῆς.—

Ἐχρειάζετο νὰ εἶναι, ὅσοις πράγματι ἀπερρανοῦς εἶναι, ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Λαοῦ μας, διὰ τὴν ἀντιδρᾶσιν οὗτος—παρὰ τὰς εἰς βάρος του δυσθαστάκτους συνεπείρας τῆς ἀκολουθηθείσης καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι σήμερον περιόδον οικονομικῆς πολιτικῆς, ὥστε νὰ ὑφίσταται σήμερον κρατικὴ συγκρότησις καὶ κοινωνικὴ συνοχὴ.

Εἰδικώτερον διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς μας παρατηροῦμεν ὅτι τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων—παρὰ τὸ γεγονός ὅτι λόγω τῶν γλιόχρων ἀμοιβῶν τοῦ Προσωπικοῦ ἦσαν ταῦτα αἰσθητῶς μειωμένα—ἐκαλύφθη σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου

έκ τῆς ἀποτιμῆσεως τῶν ἀπὸ μακροῦ ὑπαρχόντων περιουσιακῶν στοιχείων εἰς τὴν τρέχουσαν πρὶν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945 καὶ **οὐχὶ ἐκ τῶν παραγωγικῶν ἐργασιῶν** ἢ τῆς ἀναλήψεως ὑπ' αὐτῆς ἄλλων ἐκτάκτων ἐργασιῶν, προσιδισουσῶν εἰς τὴν φύσιν καὶ τὰς ἀπεριόριστους ἰκανότητας τοῦ ἰδρύματος, ὡς τοῦτο συνέβαινε ἄλλωτε καὶ κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον, καθ' ἣν εἰς τὴν ἡμετέραν Τράπεζαν ἀνετίθετο ὑπὸ τε τοῦ Κράτους καὶ σοβαρῶν ὀργανισμῶν κατὰ ἀποκλειστικὴν σχεδὸν προτίμησιν ἢ διαχείρησιν μεγάλων ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας ἔφερε εἰς αἴσιον πάντοτε πέρασ χάρις εἰς τὸ ἐμπειρότατον προσωπικόν καὶ εἰς τὰς τεραστίως ἄλλας δυνατότητας αὐτῆς, ἃς εἶχε καὶ ἔχει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἡ κατὰ τὸν ἀνωτέρω ὁμως τρόπον ἀντιμετώπισις τῶν δαπανῶν τοῦ ἰδρύματος κατόπιν τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος, ἢ ὅποια διὰ τὴν διατηρηθῆ πρέπει νὰ ἐχρῆ **ὡς ἀσφαλὲς βάθρον τὰς θυσίας ὧν ἐν γένει τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῆς τάξεως τῶν συνεχῶς πενομένων μισθωτῶν τῆς Χώρας**, δὲν δά εἶναι ἐφικτὴ πέραν μιάς εἰσέτι ἀναγωγῆς μέχρι τοῦ ἤδη ἰσχύοντος ἀνωτάτου ὅριος τῆς νομισματικῆς προσαρμογῆς. Ἀδῆριτος ὄθεν καὶ ἐπιτακτικῇ προβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, δυναμένης νὰ συντελεσθῇ ἐπικουρικῶς μὲν κατὰ τὸν ἀνωτέρω διαγραφόμενον τρόπον, ἀποτελεσματικῶς δὲ, διὰ τῆς ταχείας εἰροφῆς ξένων ἰδιωτικῶν κεφαλαίων, ἅτινα δύναται νὰ προσπορισθῇ ἡ Τράπεζα λόγῳ τῆς διεθνούς της πίστεως καὶ τῶν ἀνεκάθεν στενωπῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ σχεῶσών της. Ὅθι ἦτο εὐτυχῆς ἡ Συνέλευσις τῶν Μετόχων καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐάν ἔβλεπε ταχέως λαμβάνον σάρκα καὶ ὄστα ἐν τοιοῦτον πρόγραμμα ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἣτις ἐν τῇ ἐκδέσει της ρητῶς ἀναφέρει τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξέλευσιν κεφαλαίων καὶ τοῦτο εὐχαρίστως τὸ ἀκούομεν.

Καὶ ἤδη, Κύριοι Μέτοχοι, ἐλπίζω ὅτι εὐμενῶς δὲ μὲ ἀκούσητε καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συμμετοχῆς δύο ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς.

Κατὰ τὴν προηγουμένην Συνέλευσιν ὁ τότε καὶ νῦν Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως Σεβαστός κ. Δημ. Μάξιμος, τὸ τοιοῦτον αἴτημα, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ὡς **παραχώρησιν** πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἦν κατ' ἀρχὴν δὲν ἠρνήθη, ἐχαρακτήρισεν. Ἡμεῖς **διασταύρωσιν αἵματος** καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιάς σοβαρᾶς καὶ ἀσφαλοῦς δημιουργικῆς προόδου καὶ εἰλικρινοῦς συμπιλωσῆς καὶ ὁμαλῆς συνεργασίας μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ἐν τῇ Χώρα μας δεωροῦμεν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ αἰτήματός μας, τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διδούσης πρῶτης τὸ τοιοῦτον παράδειγμα.

Μία Χώρα οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς πάσχουσα, εἰς ὃ σημεῖον ἡ Ἑλλάς σήμερον, ἓνα δρόμον, ὑπὸ τὸ σημερινὸν πνεῦμα, ἔχει νὰ ἀκολουθῆρη πρὸς ἀνάρρωσιν. Τὸν δρόμον **τῆς συναδελφώσεως τῶν τάξεων**. Τὸν δρόμον τοῦτον ὀφείλομεν νὰ ἀκολουθῆσωμεν, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα του, ἐάν δὲν δέλωμεν τὰς ἀνατροπὰς καὶ τὴν ἀνωμαλίαν. Ὁφείλομεν νὰ βαδίσωμεν πρὸς αὐτὸν καὶ δι' αὐτοῦ, ἐάν δέλωμεν συντονισμόν προσπαθειῶν, ἐάν πιστεύωμεν εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς συμμετοχῆς ὧν τῶν παραγόντων τῆς παραγωγῆς εἰς τὴν καθολικὴν εὐδύνην καὶ ἐάν δεχθῶμεν ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ μερικὴ ἀπόκλισις ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε παράδοσιν. Τὸν χειμῶνον τῆς ἐξελιξέως τὸν τοποθετοῦν εἰς τὴν κοίτην του πρὸς ἀποφυγὴν καταστροφῶν καὶ πρὸς ἄρδευσιν καὶ δὲν ἐπιχειροῦν νὰ τὸν ἀνακόψουν. Εἶναι ἀνάγκη — ἦτο πάντοτε τοιαύτη — διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ διὰ κάθε οἰκονομικὸν ὀργανισμόν ἡ παράστασις καὶ ἡ γνώμη τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς κατὰ καιροῦς χαρασσομένης κατευθυντηρίους γραμμάς τοῦ ἰδρύματος. Ἡ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ τελευταίου πολέμου **ἀμφιβόλου πληρότητα** ἐξέλιξε τὴν ἐργασίαν τῆς Τραπεζῆς δὲν ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἦτο περισσότερο ἐπιφελὴς διὰ τὸν τόπον καὶ περισσότερο ἀλματώδης, οὔτε ὅτι δὲν ἐλάμβανον ἴσως χῶρον λάθη, τὰ ὁποία ἀσφαλῶς ἠδύνατο νὰ καλύπτῃ ὁ ὄγκος τῶν πολλῶν ἐργασιῶν καὶ ἡ τεραστία ἀντοχή τοῦ ἰδρύματος. Ἄλλα σήμερον οἱ καιροὶ ἠλλάξαν καὶ δά μου ἐπιτρέψητε νὰ εἶπω ὅτι ἐπιβάλλουν τὴν παράστασιν ἀμοφτέρων τῶν παραγόντων ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

Σήμερον μόνον τὸ ἐν σκέλει τῶν παραγόντων συνδέει τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τοῦ ἰδρύματος. Τὸ σκέλος τοῦτο ἰκανὸν καὶ ἀγνὸν ἀναμφισβητήτως, χωρὶς ὁμως νὰ ἀναδέχεται τὰς εὐδύνας **ἀπὸ συγκεκριμένον κόσμον**, ὅστις νὰ τοῦ διδῇ εἰδικὴν ἐντολήν νὰ φέρῃ ἐπιτυχῶς εἰς πέρασ τὸ ἔργον τοῦ Συμβούλου, χωρὶς κἂν νὰ ἐξαρτᾶ τὴν ζωὴν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀποζώντων ἐκ τοῦ ἀγῶματος τοῦ Συμβούλου, εἶναι λίαν φυσικὸν καὶ ἀνθρώπινον, ἄλλως τε, νὰ παρουσιάσῃ μίαν λανθάνουσαν ἐλαττωματικότητα ἐν τῇ συνδέσει του, συνισταμένην εἰς τὴν μονομυρία. Τὴν ἐλαττωματικότητα ταύτην ἐρχεται νὰ ἄρῃ ἡ πρόστασις τοῦ Συλλόγου. Πέραν τῶν ἀνωτέρω σοβαροτάτων λόγων τὸ Προσωπικὸν διαθέτει τὸ 1)10 σχεδὸν τοῦ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου τῆς Τραπεζῆς ἐκ περιουσίας τῶν Ἀσφαλιστικῶν τοῦ Ταμείου. Νομίζω ὅτι διὰ τὸν ἀνωτέρω ἐξήντηλσον καὶ τὸ θέμα τοῦτο, Κύριοι Μέτοχοι, εἰς τὴν Συνέλευσιν δὲ ἀπέκειται νὰ ἀποφανθῇ **σαφῶς ἐπ'** αὐτοῦ.

Καὶ ἤδη, Κύριοι Μέτοχοι, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς μεταφέρω τὴν ἀγωνίαν, τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν τῶν Συνα-

δέλφον μου.

Εύρισκομαι υπό τήν ἐπήρειαν μιᾶς νομίμου μέν Συνελεύσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς, ἣτις ἔλαβε χώραν μόλις πρό τριῶν ἡμερῶν· καί ἣτις διήρκεσε ἐπὶ 14 περίπου ὥρας συνεχῶς, ἀλλά τῆς ὁποίας τὸ χρῶμα καί αἱ τάσεις ἐδεικνυον σαφέστατα ὅτι ἔχει ἐκλείψει πλῆεν ἡ ἐλπίς τῆς ὁμαλῆς ἐπιδιώξεως τῶν ἀπασχολούντων τοὺς ἐργαζομένους ζητημάτων.

Ἡ ἐκδόλος ἀπόγνωσις τοῦ σημερινοῦ ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθήκοντων του εἶναι χαρακτηριστική, ἡ δὲ διάθεσις του πρὸς ἔντονον διαμαρτυρίαν καί πρὸς τὴν καθ' ὀιονδήποτε τρόπον ἀντιμετώπιζον ἐκείνου τὸ ὅποιον προσγίνεται καί ἐξακολουθεῖ συνεχιζόμενον 1 1/2 ἔτος μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς θάρος τῆς ὑγείας, τῆς ἡθικῆς ὑποστάσεως καί τῆς ζωῆς ἀκόμη τῶν μισθωτῶν τῆς Χώρας, δὲν εἶναι κάτι τὸ ὅποιον δά πρέπη νά μὴ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ταχύτερον ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους.

Ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀναγνώρισις τοῦ κακοῦ τούτου δὲν εἶναι ἀρκετῆ. Ἡ θεραπεία αὐτοῦ ἀποτελεῖ λύσιν. Συγκεκριμένως ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλιώσις ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν πλήρη ἀναστολὴν τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐξελίξεως τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ κατόπιν ἀγωνιώδους προσπάθειας τοῦ Συλλόγου συγκατάθεσις πρὸς παροχὴν γλίσχρου ἐνισχύσεως ἀντὶ σκληρᾶς καί ἀψυχολόγητου ταλαιπωρίας ἔχουν δημιουργήσει κατάστασιν ἀφόρητον.

Παρά ταῦτα ἡ φιλότιμος προσπάθεια τοῦ Προσωπικοῦ, ἣς εὐφημον μνεῖαν κάμνει ἐν τῇ ἐκῆσει του ὁ κ. Διοικητῆς, συνεχίζεται. Νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ δέουσα προσοχὴ καί ἡ λήψις μέτρων ἐπείγοντως πρὸς διατήρησιν του ἀμειώτου ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς ἐνδιαφέροντος τοῦ Προσωπικοῦ, ἐφ' οὗ στηρίζεται αὕτη τὴν εὐημερίαν τῆς.

Μετὰ τὸν κ. Ἀποστολόπουλον ὠμίλησεν ὁ Συνάδελφος κ. Θεόδ. Πανταζόπουλος, Διευθυντῆς τοῦ Ὑψματος Ναυπλίου, ὅστις ἔθεσεν ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καί ἐπεξετάθη κυρίως ἐπὶ τοῦ θεματός τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ καί τῆς καλῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ ἐπ' ὠφελεία τοῦ ἴδρυματος. Ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὰς ἀπόψεις του περὶ τῆς ἐδελουσίας ἐξόδου καί ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐκκαθαρίσεως καί τῆς λήψεως ἐυεργετικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως μελλόντων νά ἀποχωρήσουν καί δὲν συμφωνεῖ ὅπως γίνῃ ἐδελουσία ἐξόδος, διότι εἰς ταύτην δά ζητήσουν νά συμπεριληφθοῦν οἱ καλοὶ καί ἱκανοὶ ὑπάλληλοι λόγῳ τῆς ἀπογοητεύσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται καί δὲν δά ἀποχωρήσουν οἱ μὴ χρήσιμοι Συνάδελφοι.

Τὰς ἀπόψεις του ὁ κ. Πανταζόπουλος ὑπεστήριξε μὲ πολλὰ ἐπιχειρήματα.

Πέραν τῶν κ. κ. Ἀποστολοπούλου καί Πανταζοπούλου οὐδεὶς ἄλλος μέτοχος ἐζήτησε

Σ Χ Ο Λ Ι Α

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀδειῶν

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπὶ μίαν πενταετίαν οὐδεὶς τῶν Συναδελφῶν ἠδυνήθη νά ἀπομακρυνθῇ ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του διὰ νά ἀναπαυθῇ. Νομίζομεν ὅτι ἐάν καί ἐφέτος συμβῇ τὸ ἴδιον, ἔλλειψει οἰκονομικῶν μέσων, τοῦτο δά ὑπονομεύσῃ ἔτι περισσότερο τὴν ὑγίαν τοῦ Προσωπικοῦ καί δά βειώσῃ τὴν ἀπόδοσίν του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δά πρέπη ὁ π. ο. σ. ὁ ἡ. ο. τ. ε. νά παρασχεθῇ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ἡ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον αἰτηθεῖσά ὑπὸ τοῦ Συλλόγου οἰκονομικὴ εὐχέρεια, ἵνα οἱ Συνάδελφοι ἀναπνεύσουν ἔστω καί διὰ 10 ἡμέρας τὸν ἀέρα μιᾶς κοντινῆς ἐξοχῆς. Ἐσχάτως ἐπληροφόρηθημεν ὅτι τὸ Ταμ. Ὑγείας τῆς Τρ. τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίνει τὰ ἔξοσα λουτροθεραπείας εἰς τὸ ἀκέραιον. Ἐάν δὲν ληφθῇ ἐγκαιρῶς ἀπόφασις συμφωνῶς πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀπόψεις μας, τότε δά πρέπη νά ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν

νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν πεπραγμένων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Δημ. Μάξιμος ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ἀποστολόπουλον, ὠμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν καί παρεκάλεσεν ὅπως τὸ ζήτημα τῆς εἰσοχῆς τοῦ Προσωπικοῦ ἀναβληθῇ ἐπὶ τι ἀκόμη διάστημα. Ἀνεγνώρισεν, ἐν συνεχείᾳ, τὴν οἰκονομικὴν δυσχερείαν, εἰς ἣν εὐρίσκεται τὸ Προσωπικόν καί συνεβούλευσεν ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐπίλυσις τῶν ζητημάτων διὰ τῆς συνεργασίας μεταξὺ Διοικήσεως καί Συλλόγου καί οὐχὶ διὰ τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων, εἰς ἃς, ὡς πληροφορεῖται, εὐρίσκεται ὁ Σύλλογος ἐναντὶ τῆς Διοικήσεως.

Ὁ κ. Ἀποστολόπουλος (ἐκπρόσωπος τῶν ὑπαλλήλων) δευτερολογῶν ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Σύλλογος ἀνέκαθεν ἐπίστευε καί πιστεῦει εἰς τὴν συνεργασίαν καί συγκεκριμένως οἱ διοικούντες τὸν Σύλλογον ἐζήτησαν καί προσέφερον εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὴν συνεργασίαν των, ἐκδηλώσαντες τὸ ζῶηρον ἐνδιαφέρον των διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν καί διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς πειθαρχίας καί τάξεως καί διὰ τὴν ρευστοποίησιν τῆς ἐφέσεως τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἐργασίαν καί ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, ὅστις διετέλεσε Διοικητῆς καί ὁ ὁποῖος παρακολοῦθῃ μὲ ζῶηρον ἐνδιαφέρον τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς δὲν εἶναι δυνατόν, λέγει ὁ κ. Ἀποστολόπουλος, νά μὴ ἔχῃ ἀρίστην γνώμην διὰ τὸ Προσωπικόν τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ κ. Μάξιμος ἀπαντῶν, ἐπεκρότησε τὰ ὡς ἄνω λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστολοπούλου.

αίδουσών του Ταμείου 'Υγείας και τής ἐνισχύσεώς του με πολυαριθμότερον προσωπικόν διότι θα αύξηθη ἡ πελατεία του, ἀφοῦ τὰ ἀρκετὰ κρούσματα φυματώσεως θά γενικευθοῦν, ἐπὶ πλέον δὲ νὰ ἐξευρεθοῦν ἀπὸ τοῦδε και τὰ ὅκον. μέσα διὰ τὴν θεραπείαν, ἀφοῦ δὲν διατίθενται: πολὺ ὀλιγώτερα διὰ νὰ προληφθοῦν αἱ ἀσθένειαι.

Συνεργειακαὶ ἀμοιβαὶ

'Αντιπροσωπεῖαι τοῦ Συλλόγου μᾶς ἐρωτοῦν διὰ τὸ ποσόν τῶν συνεργειακῶν ἀμοιβῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔ. ἔ. 'Απαντῶμεν ὅτι αὐταί, διὰ τὰ 'Υγγρατά ἐκεῖνα ὅτινα εἰργάσθησαν καθ' ὅλον τὸν μῆνα Μάρτιον ἐπὶ 45 ἐπὶ πλέον ὥρας τῶν κανονικῶν, καθωρίσθησαν εἰς 50 οἶο τοῦ βασικοῦ μισθοῦ.

'Η πικρία τῶν ἀποχωρούντων

Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐδελουσία ἐξοδος» σχόλιον τοῦ προηγουμένου φύλλου τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐπίκρανε τινὰς ἀπερχομένους Συναδέλφων. Ὁ ἦτο δεδωξιολογημένον τοῦτο ἐάν δὲν ὑπῆρχε τὸ σχέδιον τῆς Διοικ. 'Επιτροπῆς, ὅπερ, δημοσιευθέν, ἐπεδοκιμάσθη ὑπ' ὄλων ἀνεξαιρέτως και διὰ τὴν υἰοδέτησιν τοῦ ὁποίου ἡ Διοικ. 'Επιτροπὴ ἐπραξεν ὅ,τι ἠδύνατο. Τὸ σχόλιον δίγει τὰ πρωτὰ σημεῖα με ἀντικειμενικότητα και ἀμεροληψίαν πρὸς ὅλας τὰς πλευράς και προλέγει τῆς ὀλδθρίας συνεπείας. 'Ἐάν ἐλέγχθῃ μία ἀλήθεια με ὠμότητα ὑπὲρ ἐκείνων, οἷτινες θά παραμῖνουν. ἐν συγκρίσει, οὐχὶ πρὸς τοὺς κανονικῶς ἤδη ἀπερχομένους, ἀλλὰ πρὸς ἄλλους, δι' οὓς ὑπάρχει ἐκδῆλος ἡ διάθεσις νὰ διευκολυνθοῦν ἐκ λόγων προσωπικῆς ἐννοίας και οὐχὶ ὑπηρεσιακοῦ μέτρου, τοῦτο ἀπέτελει και ἀποτελεῖ καθήκον μας, ὅπως καθήκον μας ἦτο νὰ τονίσωμεν τὴν ἀνάγκην 'τῆς ἐκάστοτε ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων, τουθ' ὅπερ δὲν παρελιψάμεν και ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὴν οὐσιωδεστῆραν μελλοντικὴν κατοχύρωσιν τῶν ἀπερχομένων, μετὰ τῶν ὁποίων μᾶς συνδέει και θὰ μᾶς συνδέθῃ τὸ ζωηρὸν αἰσθημα τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης ἐφ' ὅρου ζωῆς. 'Ἐάν τὸ σχόλιον ἦτο ἀσαφὲς ζητοῦμεν συγγνώμην.

Μέτρα ὑπὲρ τῶν ἀναπῆρων Συναδέλφων:

Οἱ ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀνῆλθοι Συναδελφοὶ ἔχουν τὰ ἰδικὰ τῶν αἰτήματα και αὐτὰ εἶναι οὐρα. Συγκριμένως ζητοῦν τὰ μέσα τῆς λουτροθεραπείας διὰ τὸν μερισμὸν τῶν πόνων τῶν ἀκρωτηριασμένων μελῶν τῶ σωματικῶν και τὴν δνευ καθυστέρησεως προαγωγῆν τῶν σὺμψυρα με τὸν ἰσχύοντα 'Ὀργανισμὸν τῆς Τραπεζῆς. Τὶ τούτων δικαιότερον και ἐπιτακτικόν ὑπὲρ τῶν συμπαθεστάτων τούτων Συναδέλφων;

Τὰ αἰτήματά μας

'Αφοῦ τόσον οἰκτρὸν τύχην εἶχε τὸ μέτρον τῆς... ἐδελουσίας ἐξόδου και δὲν ἐξυηρέτησε τίποτε περισσότερο ἀπὸ μίαν ἐμμονὴν εἰς τὸ πεῖσμα και τὸν ἐγρισμὸν, ἀναμένονεν νὰ ἴσωμεν ποῖαν τύχην δὲ ἔχουν τὰ οικονομικὰ αἰτήματά μας. 'Διαίτησος δὲ τὸ τῆς ὑποδότησεως, ὅπερ χρῶνιζει ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ παρ. ἔτους, τὸ τῆς παιδικῆς μεοίμνης, τὸ τῆς γενναιωτέρας διευκολύνσεως τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτακτῶν ἀναγκῶν του,

τὸ τῆς συνεργειακῆς ἀμοιβῆς τῶν ἀσθενῶν και ἀδειούχων, τὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μισθῶν, τὸ τοῦ ἐπιδόματος τέκνων εἰς τὰς γυναικῶν Συναδέλφους. 'Αναμένονεν ἐπίσης νὰ ἴδωμεν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ αἰτήματος τῆς ἀποκρίσεως μίας θερινῆς ἐνδυστάσεως, ὡς πρὸς τὸν τρόπον, χρόνον, ποιότητα και ἀντίτημον τούτης, δηλοῦντες ὅτι ἡ Δ. 'Επιτροπὴ ἔκρηχθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὑπὲρ τῆς καταβολῆς τοῦ μεριητοῦ ἐνὸς μισθοῦ, με ἐλάχιστον ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν ὄρ. 225.000, ἴνα ἀντιμετωπιθῇ ἐγκρίτως και ἀποτελεσματικῶς ἡ ἀνάγκη αὐτῆ τοῦ Προσωπικοῦ, ὃ δὲ Συνεταιρισμὸς, σταθμίζων τῆς ζήτησιν, νὰ προβῇ, ἐάν δύναται, εἰς τὰς ἀγκαλίας προμηθείας, χωρὶς νὰ δεομεύνηται οἱ Συναδέλφοι. 'Αλλὰ ποτε ἐδόθησαν πρακτικαὶ λύσεις και πρὸ παντὸς ἐπαφελεῖς διὰ τὸ προσωπικόν, ὡστε νὰ δοθοῦν και εἰς τὴν προκειμένην περιπτώσιν;

'Επιστολαὶ πρὸς τὴν "Τραπεζιτικὴν,"

Κύριοι,
Εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν», ὄργανον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου και εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς 1—15 Μαΐου ἔ. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 17 μετὰξὶ ἄλλων γραφονταί τὰ ἑξῆς:

«..... και τοῦτο δὲν τὸ γνωρίζουν μόνον ἄλλοι οἱ ὑπιστασμένοι των, ἀλλὰ με εἰλικρίνειαν και θάρρος τὸ ἠμολόγησαν οἱ ἐξ αὐτῶν ἀπονηρευτοὶ και γενναῖοι, ὡς π. χ. ὁ ἔντιμος και λευκὸς κ. Κων. Τσαλίκης».

'Αγνοῦ πόθεν διακινδύνομενος ὁ συντάκτης πρόβη εἰς ἀναγραφήν τῆς πληροφορίας ταύτης ἦν, τὸ ἐπ' ἐμὲ, δὲν θεωρῶ ἀληθῆ.

Φοβούμαι, Κύριοι, ὅτι ἐν προκειμένῳ ἐπεμβαίνει και διασείει πνεῦμα κακοποιῶν εἰς σημεῖον ὡστε ὅ,τι συμπερὸν τοῦτο και ἀλήθεια, και πιστεύω ὅτι ἠδικίσατε ὑμᾶς αὐτοὺς και οὐχὶ ἐμὲ. Διότι ἐάν ἡ αἰκία οὐδὲν ἐστὶν ἡ ἀραιρέσις ἀγαθῶν, τὸ δὲ ἀγαθὸν ἀρετῆ, πᾶς δύναται νὰ ἀραιρεθῇ τὸ τῆς ψυχῆς ἀγαθόν, τὸ τύχη μὲν ἀνάλυτον ἀναληθεία δὲ ἀναφαίρετον;

'Αθῆναι τῇ 28 Μαΐου 1946

Φιλικώτατα

Κ. Τσαλίκης

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»: 'Η περικοπή τοῦ σχολίου ἡ ἀφορμὰ ὁμολογῶν τὸν κ. Τσαλίκην, εἶναι μία ἀλήθεια και δι' αὐτῆς ἀνεγνωρίσθη τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῆς ἀρετῆς και τῆς εὐθύτητος τοῦ κ. Κ. Τσαλίκης, εἰς τὸ ὅποσον ὁ ἴδιος, ἔργοις, ἔχει τοποθετήσῃ ἑαυτὸν καθ' ὅλην τὴν ἐν τῇ Τραπεζῇ σταδιοδρομίαν και ζῶην του ἀνευ και τῆς παραμικρᾶς ποτὲ ἀποκλίσεως τοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν.

'Ὁ συντάκτης, εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, πιθανὸν νὰ ἐβλαψε τὸν ἑαυτὸν του ἀλλὰ δὲν ἠξίωκεν οὐδένα, ἢ ῥῆθεις του δὲ ἦτο νὰ ἐξυηρέτησθῃ δια μίας ἰστορικῆς ἀληθείης τὸ γενικὸν συμφέρον.

Τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀπὸ τὴν σπουδαγικὴν πλευρὰν ἐλεγχθῶσαν και ἄλλα ἀλήθεια, οἷτινες προέλαβον πᾶσα κακὰ—ὄχι δλα δυστυχῶς—και προέκλεσαν και μερικὰ κατὰ.

Πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκρίβειας τῆς περικοπῆς δὲν ἔχουν οἱ κ. κ. Συναδέλφοι πορὰ νὰ ὑποβάλουν τὴν ἐρώτησιν εἰς τὸν κ. Τσαλίκην ἐάν ἐξ αἰτίας τῶν ἀνωτάτων Λειτουργῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐδωροπαθῆς και ἔδωστῆρος τὸ Προσωπικόν κατὰ τὴν τελευταῖαν ζήτησιν και τότε ὁ κ. Τσαλίκης δὲν εἶναι ποτὸ δυνατόν νὰ ἀρνήθῃ τοῦτο, ὅχι μόνον διότι τὸ γνωρίζει, ἀλλὰ και διότι εἰς ἐπανεληθμένης ὑπηρεσιακῆς συσκέψεως τὸ ἐτόνησε και εἰς ἰδιωτικῆς συνομιλίας τὸ εἶπε και πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη τὸ ἠμολόγησε δια μίαν εἰσοτή φωναν.

'Η ἐξηγητικὴ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐπιστολῆς δὲν εἶναι δύσκολος. 'Ἐάν ἡ περικοπή τοῦ σχολίου δίγει μόνον τὸν κ. Τσαλίκην, ἡ ἐπιστολὴ δὲν θὰ ἐπέταλετο. 'Ἐπ' ὅσον ὅμως εἶναι ὀδύνηρα διὰ πολλοὺς, ὁ κ. Τσαλίκης ἀνέλασε—δὲν λέγομεν ὑπερβολῆ—νὰ βαστάξῃ χάριν τῶν πολλῶν και τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου ἀκόμη.

Διότι ὁ κ. Τσαλίκης εἶναι ἀγῶνος και εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι τόσον εὐαίσθητος, ὡστε εἶναι φυσικόν νὰ μὴ δέλῃ νὰ ἐνηνεγῇ και ἀκτα ὑπονοίας εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Συναδέλφων τοῦ Διευθυντοῦν διὰ τὴν ἀμαλαγίαν του ταύτης ἐπιρρέτῃ τὸν μεμυνημένον ἐξαγνισμόν, ἀφοῦ τοιοῦτον τὶ δὲν ἐπιδικῶν, ὅστε ἐπεζῶνιζε ποτὸ του. Ἰέραν ὅμως τῶν ἀνωτέρω εἶναι και παραμῖνει ἡ οὐσία και εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀπὸ τὸν φτασμένον κ. Τσαλίκην, ὅπως και ἀπὸ τοὺς λοιποὺς κ. κ. Διευθυντῶν τὸ Προσωπικόν ἀναμένει χειρονομίας. Ἰδύμεν.